

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 1/14
V Luxemburgu 15. januára 2014

Rozsudok vo veci C-292/11 P
Komisia/Portugalsko

**V rámci vymáhania penále, ktoré uložil Súdny dvor, Komisia nemôže rozhodnúť
o súlade vnútroštátnej právnej úpravy, ktorú predtým Súdny dvor nepreskúmal,
s právom Únie**

Taká miera voľnej úvahy by zasahovala do výlučnej právomoci Súdneho dvora

Rozsudkom zo 14. októbra 2004¹ Súdny dvor konštatoval, že Portugalsko si nesplnilo svoje povinnosti tým, že nezrušilo svoju vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá podmieňuje priznanie náhrady škody osobám, ktoré boli poškodené porušením práva Únie, predložením dôkazu o nedbanlivosti alebo úmysle v oblasti verejného obstarávania.² Keďže Komisia usúdila, že Portugalsko nedosiahlo súlad s týmto rozsudkom, podala novú žalobu, v ktorej navrhovala uloženie penále. Rozsudkom z 10. januára 2008³ Súdny dvor rozhodol, že Portugalsko nevykonalo jeho prvý rozsudok z roku 2004, lebo portugalská právna úprava nebola zrušená po uplynutí lehoty, ktorú stanovila Komisia. Preto Súdny dvor uložil Portugalsku povinnosť zaplatiť Komisii penále 19 392 eur za každý deň omeškania s vykonaním opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s prvým rozsudkom z roku 2004 odo dňa vyhlásenia druhého rozsudku 10. januára 2008.

Dňa 31. decembra 2007, teda niekoľko dní pred vyhlásením rozsudku z roku 2008, Portugalsko prijalo zákon č. 67/2007, ktorý zrušil predmetnú vnútroštátnu právnu úpravu a zaviedol nový režim nahrádzania škody spôsobenej štátom. Tento zákon nadobudol účinnosť 30. januára 2008. Komisia však usúdila, že nepredstavuje opatrenie zabezpečujúce primerané a úplné vykonanie rozsudku z roku 2004. S cieľom vyhnúť sa predlžovaniu sporu Portugalsko prijalo zákon č. 31/2008, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 67/2007, hoci usudzovalo, že zákon č. 67/2007 obsahuje všetky opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku z roku 2004. Zákon č. 31/2008 nadobudol účinnosť 18. júla 2008.

V rámci vymáhania penále, ktoré uložil Súdny dvor, sa Komisia domnievala, že zákon č. 67/2007 nepredstavuje primerané vykonanie rozsudku z roku 2004. Podľa nej Portugalsko dosiahlo súlad s rozsudkom Súdneho dvora až prijatím zákona č. 31/2008. Preto Komisia vo svojom rozhodnutí z 25. novembra 2008 stanovila celkovú sumu denného penále až do 17. júla 2008, dňa predchádzajúceho nadobudnutiu účinnosti posledného uvedeného zákona.

Portugalsko podalo na Všeobecnom súde žalobu proti tomuto rozhodnutiu Komisie. Rozsudkom z 29. marca 2011⁴ Všeobecný súd rozhodnutie zrušil. Rozhodol, že posúdenie obsahu novej právnej úpravy prijatej členským štátom na vykonanie rozsudku, ktorý vydal Súdny dvor, patrí v každom prípade do výlučnej právomoci Súdneho dvora a v prípade nezhody medzi Komisiou a členským štátom musí byť predmetom nového konania.

¹ Rozsudok Súdneho dvora zo 14. októbra 2004, Komisia/Portugalsko ([C-275/03](#)).

² Povinnosť vyplývajúca zo smernice Rady 89/665/EHS z 21. decembra 1989 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania postupov preskúmania v rámci verejného obstarávania tovarov a prác (Ú. v. ES L 395, s. 33; Mim. vyd. 06/001, s. 246).

³ Rozsudok Súdneho dvora z 10. januára 2008, Komisia/Portugalsko ([C-70/06](#)).

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2011, Portugalsko/Komisia ([T-33/09](#)), pozri aj TK [č. 27/11](#).

Komisia podala odvolanie, ktorým sa domáha zrušenia tohto rozsudku Všeobecného súdu.⁵

Svojím dnešným rozsudkom Súdny dvor odvolanie zameiata.

Na úvod Súdny dvor pripomína, že konanie, ktorého cieľom je to, aby podnietilo porušujúci členský štát vykonať rozsudok o nesplnení povinnosti,⁶ sa musí považovať za osobitné súdne konanie na vykonanie rozsudkov Súdneho dvora, inými slovami za spôsob výkonu rozhodnutí. Preto sa overenie opatrení, ktoré tento štát prijal na jeho vykonanie, Komisiou a vymáhanie dlžných súm musí uskutočňovať so zreteľom na vymedzenie nesplnenia povinnosti, ako to urobil Súdny dvor.

V prejednávanej veci z výrokov rozsudku z roku 2004 i rozsudku z roku 2008 vyplýva, že nesplnenie povinnosti konštatované Súdny dvorom spočíva v nezrušení vnútroštátnej právnej úpravy. Komisia však usúdila, že zákon č. 67/2007, ktorý predmetnú vnútroštátnu právnu úpravu zrušil, nezabezpečuje primerané vykonanie rozsudku z roku 2004. Súdny dvor usudzuje, že Komisia sa tým vyslovila o otázke súladu nového portugalského zákona s právom Únie, hoci tento zákon zaviedol režim zodpovednosti, ktorý sa odlišuje od režimu zrušeného predpisu a ktorý Súdny dvor nemohol predtým preskúmať. **Voľnú úvahu Komisie v rámci vykonania rozsudku Súdneho dvora pritom nemožno vykonávať takým spôsobom, aby zasahovala do výlučnej právomoci Súdneho dvora rozhodovať o súlade vnútroštátnej právnej úpravy s právom Únie.**

Rovnako, ako sa uvádza v napadnutom rozsudku, **ani Všeobecný súd sa nemôže vysloviť o posúdení, ktoré Komisia uskutočnila, pokiaľ ide o spôsobilosť vnútroštátnych postupov alebo právnej úpravy, ktoré predtým neboli preskúmané Súdny dvorom, zabezpečiť vykonanie rozsudku o nesplnení povinnosti.** Všeobecný súd by totiž pritom nevyhnutne musel rozhodnúť o súlade takých postupov alebo právnej úpravy s právom Únie, a tým by zasiahol do výlučnej právomoci Súdneho dvora v tomto ohľade.

Z toho vyplýva, že ak existuje spor medzi Komisiou a dotknutým členským štátom, pokiaľ ide o spôsobilosť vnútroštátnych postupov alebo právnej úpravy, ktoré predtým neboli preskúmané Súdny dvorom, vykonať taký rozsudok, Komisia nemôže prijatím rozhodnutia sama taký spor vyriešiť a vyvodiť z toho dôsledky, ktoré sú nevyhnutné na výpočet penále.

Na Všeobecný súd síce môže byť podaná žaloba o neplatnosť proti takému rozhodnutiu a rozsudok, ktorý vydá, môže byť predmetom odvolania pred Súdny dvorom. Analýza, ktorú by Všeobecný súd v rámci takého konania vykonal, by však viedla k neoprávnenému obmedzeniu možnosti Súdneho dvora opätovne preskúmať skutkové zistenia, na ktorých Všeobecný súd založil svoju analýzu, lebo Súdny dvor ich neprináleží preskúmať v rámci odvolania.

Okrem toho **priznanie väčšej miery voľnej úvahy Komisii by viedlo k porušeniu procesného práva na obhajobu, ktoré členské štáty majú v rámci konaní o nesplnení povinnosti.** Taký výklad by totiž zrušil konanie pred podaním žaloby, kde má dotknutý členský štát príležitosť, aby sa prispôbil svojim povinnostiam alebo aby účelne uviedol svoje dôvody obrany proti výhradám Komisie.

Z uvedeného vyplýva, že **Všeobecný súd v napadnutom rozsudku neobmedzil neoprávnené právomoci Komisie v rámci overenia, či Portugalsko vykonalo rozsudok z roku 2008, a v dôsledku toho ani svoje vlastné právomoci týkajúce sa preskúmania posúdenia, ktoré Komisia uskutočnila v tomto ohľade.**

⁵ Nemecko, Španielsko, Francúzsko, Grécko, Holandsko, Poľsko, Česká republika a Švédsko vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu Portugalska.

⁶ Článok 260 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, napr. konanie ukončené rozsudkom z 10. januára 2008.

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie v zásade nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499